

хай мрак не заслоняе очей наших, ніякщо Евангеліє привиді науки, де ж ми ся свого, щобі колись наші діти не прокляли нас і не покарав нас Бог.

А. Зайко.

Справы „Р. Н. Союза“

ГОЛОВНИЙ УРЯДЪ:

Председатель:
Rev. A. BONCHEVSKY,
10 Maj str.
ANSONIA, CONN.

Секретарь:
D. D. PYRCZ,
P.O. Box 355,

OLYPHANT, PA., Lack Co.

Кассиръ:
ALEX. SHLANTA,
Postmaster.

MAYFIELD, PA., Lack Co.

В місяці Януарі с. р. приступила до „Р. Н. Союза“

сильноці нові члени:

CHARLEROI, PA.

Число в год. членів:

Хомляк Гриць 1659

JERSEY CITY, N. J.

Німець Павло 1690

Марден Гриць 1690

Фусия Марія 1691

ELEANOR, PA.

Ковач Мих. 1772

Дидик Лука 1772

AUBURN, N. Y.

Синько Іван 704

Терешка Стеф. 706

MAYFIELD, PA.

Цупак Гриць 1838

А. Пирц, секретар

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

Катерина Малик, жена

Максима Малика, чл. „Р. Н. Союза“ ч. год. кн. 2086,

померла дня 28. новембра, 1901.

в селі Лукове, пов. ліско-

вацького, в Галичині.

Вічна їй пам'ять!

НОВИНКИ.

Достане безплатну пораду.

Кожний, хто має яку справу до суду

в старій краї, і напише до головного уряду

Руського Еміграційного Дому

в Америці на адресу: Rev. N. RYBICKI

Русько-Народ. Еміграційний Домъ має

свого руського адвоката в краї.

Щобyste

не жалували за пізно,

замовляйте Календаръ

„Союза“ поки часъ —

бо лишъ кількадесятъ

ихъ мнемю.

ЦІНА ЛИШЬ 50 ЦЕНТ.

Гроші посилайте на адресу:

Svoboda, Box 418,

Olyphant, Pa.

— Жертвою війни упала

коло Плимавть, Па., цѣла

родина робітника Дей

віса. его два сина, дочка и

жена померли на військ в

шпиталі в Плимавть пер-

едь кілька днями, а те-

перъ и воякъ самъ зб своєю

последною дитиною зане-

пали тяжко на ту саму не-

дугу.

— Лісячу нору, правди-

ву комору, де було все,

чого тільки лісяча душа

забавне, відкривъ одень по-

бережничъ в Стиріі. Вь

норѣ були гуси и качки,

заячак и молоді серни, и

навѣтъ жива курочка, змо-

рена голодомъ, куняла пе-

репуджена вь кутку. Ко-

мору вычистивъ бережничъ,

и лисъ драгнувъ свѣ-

тами, зрѣвши ся своїхъ до-

статківъ.

— Доходить вже до сего

що деякі Польки гукати-

Дальшій виказъ жертвъ зложе-

нихъ для руськихъ студентівъ

в Галичині.

Иванъ Буршталь 50

Иванъ Лещинський 50

Петро Лещинський 50

Васко Федатъ 50

Андрій Іузія 50

Валентинъ Шалазевичъ (Поляк) 50

Михайло Котельскъ 50

Стефанъ Середивскій 25

Петро Федатъ 25

Иванъ Лайталь 25

Андрій Литвиль 25

Иванъ Горохъ 25

Иванъ Пестраць 25

Петро Озаръ 25

Михайло Стефанъ 25

Гаравусъ Иванъ 25

Васко Тимпий 25

Михайло Палыя 25

Васко Юрчакъ 25

Андрій Озаръ 25

Николай Зинько 25

Дмитро Поптусъ 25

Разомъ \$7.00

(Сума ся була вже квітвана въ по-

редній числі).

Зъ допискою: Братъ Русини! Ратуємо

и поспираємо своїхъ братівъ. Жертуймо

кождий хоч би найменшу оферу на на-

родний престолъ. Такъ само нехай буде

принято и наша мала лепта, бо насть тутъ

мало, а ще и зъ тыхъ не всѣ розумють

вагу и значення такъ важной справы лишъ

однихъ, котрымъ суть мѣмъ нами Иванъ

Лещинський и ще другій, которого ямені не

треба подавати, бо кождий его знає. Дай

Боже, щобъ наші студенти, бучучъ народ-

ний борць за народну долю, звергли, побѣ-

дили гакату докося-шанкою въ Гали-

чині! — За комитетъ секретаръ братства

Иванъ Лещинський.

Братство св. Ки-

рила и Методія

Мих. Трачъ, Long Island City, N. Y. 1.00

Ив. Савула " " 1.00

Попередню зложено 440.73

Разомъ \$492.73

Дальшій жертвы просимо

чимъ скорше присылати на

адресу: SVOBODA, Box 418,

Olyphant, Pa.

— „Buntowszczyk“ —

poemat dramatyczny na tle

małoruskiego opowiadania

Omelana Prozory, napisał

Alfonsa de Chrostowski. Під

такимъ заголовкомъ переро-

бивъ А. Хростовскій одну

з поезій о. Прозори і ви-

дав по польски віршами при-

кінці р. 1900 в Cleveland,

Ohio накладомъ тижневни-

ка „Jutrzenka“.

— Осередокъ мѣста Во-

терберн, Конн. выгорѣвъ

дня 3. с. м. Огонь шалѣвъ

цѣлу нощъ, а жителѣ ляка-

ли ся немало, щоби цѣле

мѣсто не побіло зъ дымомъ.

Згорѣло 33 найкраснѣй-

шх будівель мѣста, якъ сто-

рѣвъ, офісовъ и пр. Шкода

доходить одного мільона 800

тысячъ доллярѣвъ.

— Фалшиві 5 центові

монеты куреують водѣ двохъ

тижднѣвъ вь стейтахъ Нью

Йоркъ и Пенсилвенія. Зро-

блений они зъ слова и мають

на собѣ дату 1901 р. Хто

уважає, познає ихъ по вазѣ.

— Копальні золота вод-

крыли случайно вь Ленверъ,

Коло. При копаню пивни-

цѣ підъ однимъ домоу зоб-

ачили робітники въ глибѣ

золоті жилы, дали знати

властотелєви и за кілька

днѣвъ змѣнила ся пивниця

въ копальню золота.

— Минувшю недѣлѣ

водѣбувъ ся вь Олифантъ, Па.

митингъ парохіальный. Зъ

справозданія показалося, що

въ 1901 мала церковь дохо-

ду \$3061.34, розходо \$1578.

37. Готовыхъ грошей вь

касѣ 31-го децем. 1901 р.

було \$2329.80. На митингу

выбрано новый урядъ.

— Списъ населєня, пе-

реведенный минулого року

въ Италія выказує, що той

край числить 32 мільоны

966 тысячъ 307 жителѣвъ.

— До Фин Ривер, в Ка-

наді, записали Русини на

Богоявленіє о. Заклинсько-

го. Богослужєне і освѣча-

не води на ріці Фин Ривер

відбуло ся торжественно

при участі великого числа

людей тутешнихъ і Сифто-

нскихъ. Другого дни відіра-

вєвъ о. Заклинський С. В.,

дав 11 полюбів і охрестивъ

много дѣтей. На тутешну

церковъ дарувавъ о. С. 5 до-

лярівъ за що люде склада-

ють ему подяку.

— Дорогого вола (зъ ра-

сы Енгоєвъ) продано онюды

на ліценція вь Чикаго, Ил.

Властитель одержавъ за не-

го 9.100 доллярѣвъ.

П. Шумковскій.

— Живий по смерти.

Якійсь Чехъ, именемъ Миль-

трусъ, родомъ зъ Подбады

въ Чехіи, лѣтъ 33, зажадавъ

недавно тому водѣ своєю

громыды посвѣдки прина-

лежно ти, котрой ему було

потреба, щоби выробити

собѣ паспортъ на выѣздъ

за границу. Яке жъ було

его здивованє, коли замѣсть

посвѣдки принадлежности

доставъ — посвѣдку смерти.

Три роки тому назадъ про-

голошено его урядово по-

мершимъ, а то на тѣ под-

ставѣ, що вонъ десь бувъ

процавъ безъ вѣсти, а коли

опѣсало коло Подбады выт-

гнено зъ рѣки Велтавы яко

госъ трупа и люде его роз-

познавали, жѣнка его по-

знала въ тѣмъ трупѣ нѣбы

свого чоловіка. Нѣчого не

помогли доказы Стефана

Мальтруса, що его жѣнка

помыслила ся; она тимчасомъ

була померла и годѣ було

ей пытати, а Мальтрусови

не хотѣли вѣрити. Аж ось

довѣдавъ ся урядъ, що донь-

ку Мальтрусовъ по смерти

матери воддано до якогось

монастыря. Тамъ ей выпу-

кали и предложили фото-

графію „якогось“ чоловіка,

котрый каже, що вонъ на-

зыває ся Стефанъ Маль-

трусъ. Дѣвчина познала за-

разъ на фотографіи своего

батька, котрый якъ показа-

до ся, выбравъ ся бувъ въ

свѣтъ, шукати щастя и зай-

шовъ до Париза. Вонъ зна-

шовъ дѣйствю щастє, бо

розбогатѣвъ, а теперъ хо-

дѣвъ зробити несподѣванку

своѣй жѣнцѣ и дѣтемъ. Те-

перъ треба буде скасувати

урядово проголошенє смер-

ти, а Мальтрусъ доставе

